

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 436/2025
10.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Тасића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.241/19 од 31.05.2024.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1133/24 од 24.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Тасића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.241/19 од 31.05.2024.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1133/24 од 24.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.241/19 од 31.05.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора. Окривљени је упозорен да не сме напустити просторије у којима станује, осим у случајевима предвиђеним Законом о извршењу кривичних санкција, те да уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ према окривљеном АА је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три године, рачунајући од дана правноснажности пресуде,

с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. Оштећени ББ и ВВ су упућени да имовинскоправни захтев остварују у парничном поступку. На основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. ЗКП окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1133/24 од 24.12.2024. године усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.241/19 од 31.05.2024. године само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића, одбијена као неоснована и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Ћасић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и да сам донесе одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Ћасић у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати и то на налазу и мишљењу Центра за саобраћајно вештачење од 22.04.2020. године, усаглашеном налазу и мишљењу комисије вештака Центра за вештачење „СТВ“ и вештака Миливоја Ђурковића од дана 05.07.2021. године, изјашњењу комисије вештака др Стојана Стојановића и Велимира Алексића на примедбе стручног саветника од 29.06.2023. године те исказима судских вештака Велимира Алексића, Стојана Стојановића и Миливоја Ђурковића са записника о главном претресу од 15.11.2023. године. Свој став бранилац образлаже наводима да је „Самостални центар за саобраћајно-техничко вештачење СТВ Стојановић Стојан, предузетник, Београд“, коме је било поверено ново саобраћајно-техничко вештачење, био у прекиду обављања делатности од тренутка када му је од стране Вишег суда у Београду поверено вршење комисијског вештачења, те да је у периоду од 05.11.2021. године до данас у прекиду обављала делатности. Бранилац окривљеног истиче да је дана 10.04.2020. године усвојена регистрациона пријава наведеног Центра па је обрисан датум 24.04.2019.године, када је прекинуто обављање делатности и уписан датум 06.04.2020.

године, као датум када је обављање делатности настављено. Такође, из регистратора предузетника за 2021. годину произилази да је дана 05.11.2021. године усвојена регистрациона пријава наведеног Центра па је уписан наведени датум као датум када је обављање делатности прекинуто, а до дана данашњег нема података да је обављање делатности настављено. Бранилац још наводи да ни у регистру судских вештака Министарства правде Републике Србије „СТВ Стојановић“ се не приказује као резултат претраге. Имајући све наведено у виду, у тренутку када су вештаци задужени за израду комисијског вештачења приступали на главне претресе и изјашњавали се о наводима из вештачења, предузетник је био у прекиду обављања делатности која траје и данас, те иако је неспорно да су вештаци на списку сталних судских вештака, вештачење није било поверено физичким лицима, већ установи односно Центру за вештачење.

Из списка предмета произилази да је на главном претресу одржаном дана 03.03.2020. године пред већем Вишег суда у Београду у предмету К. бр.241/19 усвојен предлог заменика ВЈТ у Београду, па је одређено ново саобраћајно-техничко вештачење које је поверено „Центру за саобраћајно-техничка вештачења“. Истог дана сачињена је наредба којом је одређено да се саобраћајно-техничко вештачење поверава „Центру за саобраћајно-техничка вештачења“, а за председника комисије вештака је одређен судски вештак Стојан Стојановић и одређено да Комисија судских вештака након увида у списе предмета, а имајући у виду податке садржане у документацији, изради пословно-временску анализу предмета саобраћајне незгоде, са приказом комплетне методологије израчунавања релевантних параметара које су користили у анализи.

Дана 24.04.2020. године „Центар за саобраћајно-техничка вештачења“ је доставио Вишем суду у Београду налаз и мишљење које су потписали судски вештаци Стојан Стојановић, Велимир Алексић и Коста Грубор.

Решењем Агенције за привредне регистре од 10.04.2020.године усвојена је регистрациона пријава па је у Регистар привредних субјеката регистрована промена података код „Самостални центар саобраћајно-техничко вештачење СТВ Стојановић Стојан предузетник Београд(Звездара)“, па је обрисан датум од када се обављање делатности прекида, 24.04.2019.године, а уписан датум 06.04.2020.године као датум од када се обављање делатности наставља.

Решењем Агенције за привредне регистре од 05.11.2021.године усвојена је регистрациона пријава па је у Регистар привредних субјеката регистрована промена података код „Самостални центар саобраћајно-техничко вештачење СТВ Стојановић Стојан предузетник Београд, (Звездара)“, и уписан датум од када се обављање делатности прекида, а то је 05.11.2021.године, те наведено да ће прекид делатности трајати до регистрације наставка обављања делатности.

Одредбом члана 113. став 1. ЗКП је прописано да ће орган поступка одредити вештачење када је за утврђивање или оцену неке чињенице у поступку потребно стручно знање.

Одредбом члана 114. ЗКП је прописано да је вештак лице које располаже потребним стручним знањем за утврђивање и оцену неке чињенице у поступку. За вештачење ће се по правилу одредити један вештак, ако је вештачење сложено – два или више вештака, а ако за одређену врсту вештачења постоји стручно установа или се вештачење може обавити у оквиру државног органа, таква вештачења, нарочито ако су сложенија, по правилу ће се поверити таквој установи или органу.

Одредбом члана 117. став 1. ЗКП је прописано да орган поступка по службеној дужности или на предлог странке и браниоца одређује вештачење писаном наредбом, а ако постоји опасност од одлагања, вештачење се, уз обавезу састављања службене белешке, може и усмено одредити.

Одредбом члана 3. Закона о судским вештацима прописано је да вештачење обављају физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене овим законом, државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе. Чланом 9. истог закона је прописано да правно лице може обављати вештачења ако је уписано у регистар надлежног органа за делатност вештачења у одговарајућој области и ако су у том правном лицу запослена лица која су уписана у Регистар вештака, те да у име правног лица послове вештачења могу обављати само наведена лица.

Сходно наведеним законским одредбама и подацима који произилазе из списка предмета, лица која су обавила вештачење и доставила писани налаз и мишљење, судски вештаци Стојан Стојановић, Велимир Алексић и Коста Грубор су лица која су уписана у регистар судских вештака, који располажу потребним стручним знањем за утврђивање односно оцену неке чињенице у поступку – обављање саобраћајно-техничког вештачења, с обзиром да се ради о дипломираним инжењерима у саобраћају, у чију стручност није било разлога за сумњу.

Имајући наведено у виду, по оцени Врховног суда, налаз и мишљење, изјашњења вештака и искази вештака дати на главном претресу не представљају незаконите доказе у смислу Законика о кривичном поступку. Ово најпре из разлога што је налаз и мишљење од 24.04.2020.године сачињен на основу наредбе о вештачењу, која је сачињена у писаној форми, па су на тај начин испуњени сви услови прописани одредбом члана 117. став 1. ЗКП. Чињеница да је Центар за вештачење „СТВ“ у одређеном периоду био у прекиду делатности, није од утицаја на оцену законитости самог налаза и мишљења, јер поред чињенице да су сви чланови наведене комисије били уписани у регистар судских вештака, налаз и мишљење је израђен и достављен дана 24.04.2020.године, у периоду када је наведени Центар био у наставку своје делатности. Поред тога, без значаја је чињеница да су вештаци Стојан Стојановић и Велимир Алексић дали своје исказе у тренутку када је поново делатност Центра била у прекиду дана 15.11.2023.године, из разлога што су вештаци у својим исказима само давали појашњења на налаз који је већ био сачињен, и да су и у том тренутку били уписани у регистар судских вештака, док вештак Миливоје Ћурковић, чији исказ са главног претреса је бранилац окривљеног такође оценио као незаконит, није учествовао у сачињавању налаза и мишљења Центра за вештачење „СТВ“, већ је, управо да би се разјасниле нејасноће из налаза и мишљења које је он сачинио, одређено да се изврши ново вештачење које је поверено Центру за вештачење „СТВ“.

Што се тиче навода браниоца окривљеног да се ни у регистру судских вештака Министарства правде Републике Србије, „СТВ Стојановић“ не приказује као резултат претраге, Врховни суд је имао у виду да је бранилац доставио извод из регистра (који се налази у списима предмета) на дан 03.03.2025.године, док је оспорени налаз у мишљење сачињен дана 24.04.2020. године, па је и у овом делу суд наводе браниоца окривљеног оценио као неосноване.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић